

Власюк А.В.,
курсант 5 курсу
I групи, військово-юридичного факультету
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

КІБЕРБЕЗПЕКА ВІЙСЬКОВОЇ СФЕРИ

Ключові слова: кібербезпека, воєнна інформація, оборона.

Keywords: cybersecurity, military information, defense.

Анотація: Розглянуто питання щодо визначення місця захисту воєнної інформації в контексті кібербезпеки та кіберполітики України. Питання денонсації міжнародних угод щодо збереження секретної інформації.

Annotation: Issues concerning the place of defense of military information in the context of cybersecurity and cyber policy of Ukraine are considered. The issue of denouncing international agreements on the preservation of classified information.

Актуальність даної теми полягає в тому, що в XXI столітті рівень розвитку та безпека інформаційного середовища стали найвагомішими факторами в усіх сферах національної безпеки. Її забезпечення з використанням сформульованої національної інформаційної політики значною мірою сприяє досягненню успіху у виконанні завдань в політичній, воєнній, економічній, соціальній та інших сферах державної діяльності.[1,с.69]

Цілком зрозуміло, що сьогодні будь-яка сфера діяльності держави не може бути ефективно організована без певної системи інформаційного забезпечення цієї діяльності. Державна політика нашої країни у сфері інформаційної безпеки спрямована на захист національних баз зберігання інформації, розробку та впровадження сучасних безпечних інформаційних технологій, побудову ефективної системи захисту інформаційної інфраструктури.

Національна кібербезпека України має загальним компонентом або складовою – сферу воєнної безпеки. У зв'язку з проведенням на нашій території антитерористичної операції (далі - АТО), визначальним у інформаційній безпеці набуває питання захисту інформації у цій сфері. Безпосередньо у військовій справі рівень захисту інформації, яка становить державну таємницю та пов'язана з військовою інформацією, значною мірою впливає на оперативність прийняття рішень, ефективність дій союзників і власних збройних сил і, в загальному, результат збройного протистояння.

Початок АТО на теренах України, та аналіз стану злочинності у цій сфері, дає підстави для висновку, що у нас, існують прогалини та проблеми зі збереженням військової таємниці. Ці факти були підтверджені як юридично так і фактично. Протягом червня 2015 - травня 2016 року за матеріалами контррозвідки СБ України відкрито 367 кримінальних проваджень, у т.ч. сімдесят шість за ст. 111 Кримінального кодексу України (державна зрада), три – за шпигунство. Серед підозрюваних та обвинувачуваних нерідко виступали вищі чини Української армії, які на момент притягнення до відповідальності займали посади у Генеральному штабі ЗСУ та Міністерстві оборони. Об'єктивна сторона злочину, у цих осіб виражалася у передачі іноземній державі, іноземній організації або їх представникам відомостей, що становлять державну таємницю. Як наслідок викриття інформації з обмеженим доступом, дало змогу країні агресору реалізувати свої

плани на території суверенної держави.[2]

Службою безпеки України, як спеціально уповноваженим державним органом у сфері забезпечення охорони державної таємниці, здійснюється діяльність, спрямована на створення правової бази для обміну та взаємного захисту інформації з обмеженим доступом між Україною та країнами світового співтовариства. Це дає змогу формувати державну політику в сфері кібербезпеки та вдосконалювати системи захисту та попередження викриття воєнної інформації з обмеженим доступом. Зокрема, починаючи з травня місяця 2016 року після затвердження президентом України «Стратегії кібербезпеки України», законом України № 464-19 від 21.05.2015 було денонсовано угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про взаємну охорону секретної інформації. Згодом, під час укладення офіційних відносин з Республікою Польща, було укладено аналогічну угоду з Урядом Республіки Польща про взаємну охорону інформації з обмеженим доступом, яка мала на меті врегулювати відносини між країнами у цій сфері замінивши угоду яка діяла раніше. [3]

Одночасно з цим приймається низка законів які стосуються оборонного сектору України. В таких умовах Україна має застосовувати усі доступні методи, які традиційно були тактикою слабших держав на випадок протидії агресивним діям потужніших країн.

Таким чином, забезпечення інформаційної безпеки держави є проблемою високої складності та потребує комплексного підходу.[4, с.117]

Виходячи із вищевизначеного можливо зробити висновок, що проблема кібербезпеки України, яка вже тривалий час залишається в загальному тренді обговорення, та стає актуальнішою щороку, через розвиток технологій та впровадження нових способів використання таких технологій, зокрема і у воєнній сфері потребує глибокого реформування та вдосконалення із урахуванням позитивного досвіду держав-членів НАТО та Європейського Союзу. На жаль, забезпеченню кібербезпеки України в контексті захисту воєнної інформації впродовж всього часу незалежності нашої держави не приділялося уваги та розпочалося лише з моменту окупації території Автономної Республіки Крим та дестабілізації ситуації на території Донецької та Луганської областей Російською Федерацією.

Список використаних джерел:

1. Збірник наукових праць Центру воєно-стратегічних досліджень Національного університету оборони України: захист інформаційних ресурсів Сектору безпеки і оборони держави як фактор забезпечення інформаційної безпеки України, Ткаченко В.А., к.в.н.; Київ–2013–ст. 69-75
2. Служба Безпеки України офіційний сайт [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]:– Режим доступу: www.ssu.gov.ua/ua/pages/172 (дата звернення 25.11.2017) – Назва з екрана.
3. Служба Безпеки України офіційний сайт [Електронний ресурс] : [Веб-сайт] :– Режим доступу [#.yZlAWZyR.dpbs](http://www.ssu.gov.ua/ua/news/1/category/2/view/1221) (дата звернення 25.11.2017) – Назва з екрана.
4. Системи обробки інформації, 2016, випуск 8 (145): інформаційна безпека у сфері оборони як складова воєнної безпеки України, О.М. Косоогов ., 2013 – ст. 115-117

Міністерство освіти і науки України
Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого

ЗЛОЧИННІСТЬ

У ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СВІТІ

Матеріали XVI Всеукраїнської кримінологічної
конференції для студентів, аспірантів та молодих вчених

(м. Харків, 12 грудня 2017 р.)

За загальною редакцією
професора *А. П. Гетьмана* і професора *Б. М. Головкина*

Харків
«Право»
2017

УДК 343.9.01:005.44
ББК 67.61я431
3-68

Редакційна колегія:
проф. А. П. Гетьман;
проф. Б. М. Головкін;
канд. юрид. наук, доц. О. В. Ткачова,
канд. юрид. наук, ас. О. В. Таволжанський,
канд. юрид. наук, ас. Н. В. Сметаніна,
канд. юрид. наук, ас. К. Д. Кулик,
канд. юрид. наук, ас. О. О. Шуміло,
ст. лаб. К. С. Остапко

3-68 **Злочинність у глобалізованому світі : матеріали XVI Всеукр. кримінол. конф. для студентів, аспірантів та молодих вчених (м. Харків, 12 груд. 2017 р.) / за заг. ред. А. П. Гетьмана і Б. М. Головкіна. – Харків : Право, 2017. – 420 с.**

ISBN 978-966-937-307-6

ISBN 978-966-937-307-6

© Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого, 2017
© Оформлення. Видавництво «Право», 2017